

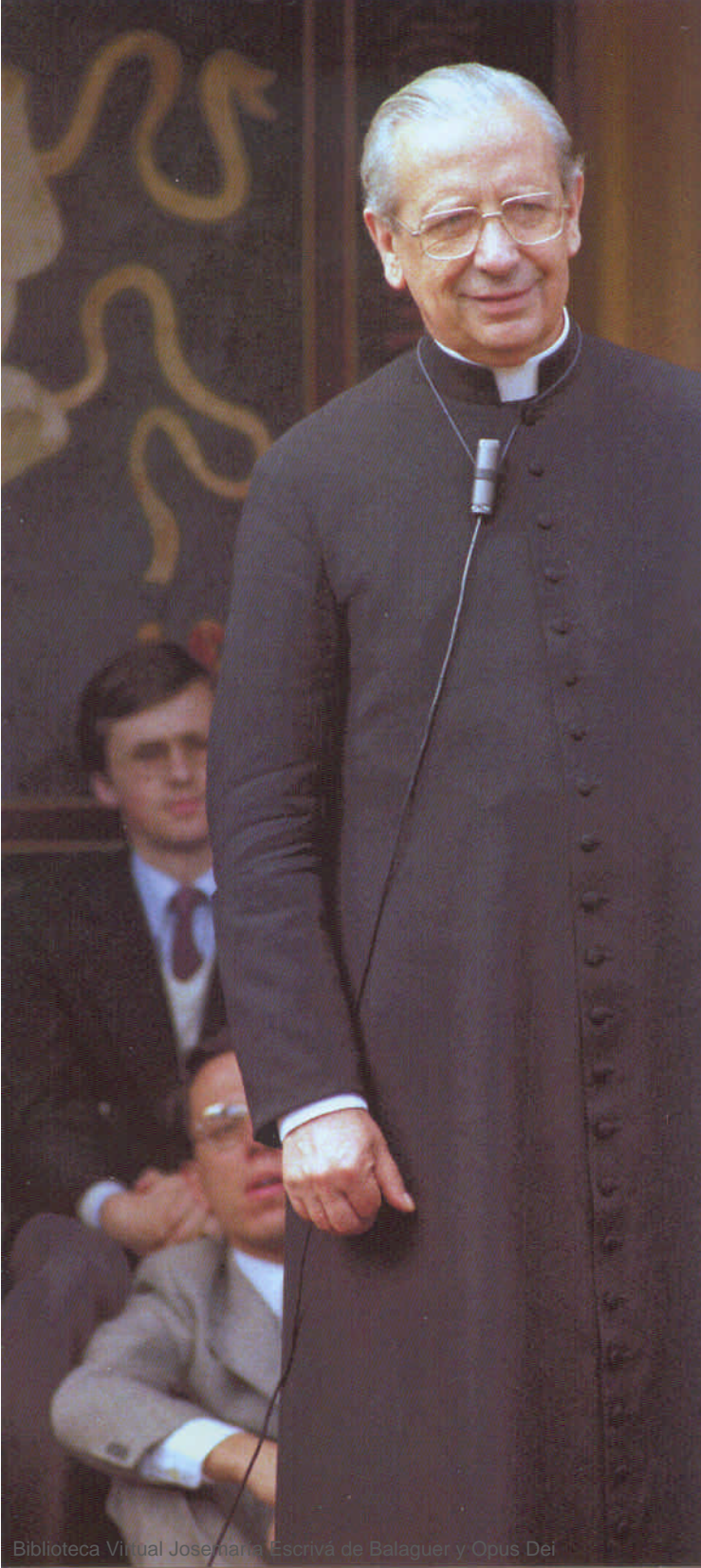
Álvaro del Portillo

Full Informatiu n. 1

Viatge a Terra Santa:
records
del metge de
Mons. Álvaro del Portillo

Primera sessió
dels Tribunals

Gràcies obtingudes
per intercessió
de don Álvaro

3 EDITORIAL

4 LA CAUSA

6 EL VIATGE

9 NOTÍCIES

Monsenyor Álvaro del Portillo nasqué a Madrid (Espanya) l'onze de març de 1914. Era Enginyer de Camins i Doctor en Filosofia i en Dret Canònic. S'incorporà a l'Opus Dei el 1935. El 25 de juny de 1944 va ser ordenat sacerdot, i dos anys després fixà la seva residència a Roma, on col·laborà directament amb sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, fundador de l'Opus Dei. El seu servei a l'Església es manifestà, també, en la dedicació al encàrrec que la Santa Seu li confià i, especialment, en la seva activa participació en els treballs del Concili Vaticà II. El 1975, arran del trànsit de sant Josepmaria, fou elegit per succeir-lo en el govern de l'Opus Dei. El 6 de gener de 1991 el Sant Pare Joan Pau II li conferí l'ordenació episcopal. El govern pastoral del Servent de Déu es caracteritzà per la fidelitat a l'esperit del Fundador i per l'afany d'estendre per tot el món els apostolats de la Prelatura i la crida a la santedat en la vida ordinària. La matinada del 23 de març de 1994, poques hores després de retornar d'una peregrinació a Terra Santa, el Senyor cridà a Si aquest servent seu bo i fidel. El mateix dia, el Sant Pare Joan Pau II anar a resar davant les seves restes mortals, que ara reposen a la Cripta de l'església prelatícia de Santa Maria de la Pau, a Roma.

EDITORIAL

El primer número del Full informatiu del Servent de Déu Álvaro del Portillo es publica deu anys després del seu trànsit, coincidint amb la sessió d'obertura dels Tribunals que realitzaran la fase diocesana de la investigació sobre la seva vida i virtuts. Durant aquest temps, la seva fama de santedat s'ha estès pel món sencer. A la intercessió de don Álvaro, home bo i fidel, sacerdot i bisbe exemplar en el servei a l'Església i a les ànimes, s'encomanen avui milers de persones per obtenir el favor de Déu. Aquestes pàgines pretenen testimoniar, en la mesura del possible, la difusió de la devoció privada a don Álvaro i l'acció de la misericòrdia divina en bé dels homes. Estem segurs del fet que, en la vida i en l'exemple del Dr. Álvaro del Portillo, els lectors d'aquest Full Informatiu trobaran ajuda per a la seva vida cristiana i fins i tot, com ha dit el Prelat de l'Opus Dei en la sessió d'obertura del Tribunal de la causa, el 20 de març, "descobriran, a través de don Álvaro, el rostre patern de Déu que ens somriu".

C AUSA DE CANONITZACIÓ: PRIMERA SESSIÓ DELS TRIBUNALS

Els actes de l'obertura dels tribunals, discurs del Cardenal Ruini, paraules del Prelat de l'Opus Dei

La Congregació per a les Causes dels Sants aprovà que en la investigació diocesana de la causa sobre la vida, les virtuts i la fama de santedat de Mons. Álvaro del Portillo, intervinguessin dos tribunals amb igual grau de competència: un del Vicariat de Roma i un altre de la Prelatura de l'Opus Dei.

La sessió d'obertura del tribunal del Vicariat de Roma va tenir lloc el passat 5 de març en la sala de la Conciliació del Palau Lateranense, i

fou presidida pel Cardenal Camilo Ruini, Vicari del Sant Pare per a la diòcesi de Roma. En el seu discurs, el Cardenal Ruini traçà un perfil biogràfic de Mons. del Portillo, "don Álvaro", com l'anomenen les persones que en tot el món recorren a la seva intercessió. "La profunda experiència pastoral madurada junt a sant Josepmaria, les provades qualitats humanes i la competència teològica i jurídica el feien apte per a múltiples feines", va dir. Així

mateix destacà “la prolongada i multiforme activitat que desenvolupà al servei de la Seu Apostòlica”, com a consultor de diverses congregacions, com a secretari de la comissió del Concili Vaticà II que elaborà el decret “Presbyterorum Ordinis”, com a consultor d’altres comissions conciliars i com a pare sinodal.

“Les ocasions que vaig tenir, força freqüents, de trobar Mons. Álvaro del Portillo, van imprimir en la meua ànima la persuasió que em trobava davant un pastor exemplar”, digué també el Cardenal Ruini. I afegí: “en la fermesa de la seva adhesió a la doctrina de l’Església, en la unió al Papa, en la caritat pastoral, en la humilitat, en el seu equilibri, es manifestava una extraordinària riquesa interior”.

Segons el Cardenal, “el servei que don Álvaro prestà sempre, amb obres, a l’Església de Roma i la promptitud i operativitat amb què donà suport a les iniciatives pastorals del Sant Pare en favor de la seva diòcesi eren part d’aquell amor a l’Església que havia après de San Josepmaria”.

Davant el Cardenal prestaren jurament els membres del tribunal i el postulant de la causa.

Uns dies després, el 20 de març, va tenir lloc la sessió d’obertura del tribunal de la Prelatura de l’Opus Dei en l’Aula Höffner de la Pontifícia Universitat de la Santa Creu, a Roma, en presència d’unes quatre-centes persones.

El Prelat de l’Opus Dei Mons. Xavier Echevarría, afirmà que “poc després de la seva mort vaig rebre nombrosos testimoniatges escrits que confirmaven la difusió ja en vida de la fama de santedat de Mons. Álvaro del Portillo, i manifestaven el desig que s’obris la causa de canonització. Entre aquests, prop de 200 cartes de bisbes —35 d’ells cardenals— de 25 països.

- El Cardenal Camilo Ruini presideix la sessió d’obertura del tribunal del Vicariat de Roma
- Vista de l’Aula Höffner en l’acte del dia 20 de març
- Mons. Xavier Echevarría en un moment de la sessió

Mons. Echevarría recordà que quan es començà a treballar en la causa de la canonització de sant Josepmaria, don Álvaro “no perdia cap ocasió per fer-nos veure que aquesta decisió no es dirigia a buscar la glòria humana, sinó el bé de l’Església, el bé de les ànimes”. El Prelat de l’Opus Dei manifestà el seu desig que també la causa de Mons. del Portillo sigui ocasió perquè més gent, a través de la figura de don Álvaro, “descobreixi el rostre paternal de Déu, que somriu, que anima, que perdona”. ▲

Records del metge que participà en l'últim viatge terrenal del Servent de Déu

el viatge

• Sortint del Santuari de les Benaurances

A primera hora de la tarda del 14 de març de 1994 vam sortir de l'aeroport de Ciampino, amb destinació a Tel Aviv, don Álvaro, don Javier Echevarría, don Joaquín Alonso i jo. Don Álvaro feia aquell viatge a Terra Santa pel seu gran amor a Jesucrist, és a dir, per devoció, però també per un motiu pastoral, ja que des de feia poc hi havia alguns fidels de l'Opus Dei que vivien i treballaven a Jerusalem i desenvolupaven allí una incipient tasca apostòlica. El viatge havia estat costejat per un amic com a regal a don Álvaro pel seu 80è aniversari.

Mai no agrairé prou el privilegi d'haver acompanyat don Álvaro durant aquells dies, que em

permeteren viure una experiència familiar irrepetible, en un clima serè de caliu humà i bon humor.

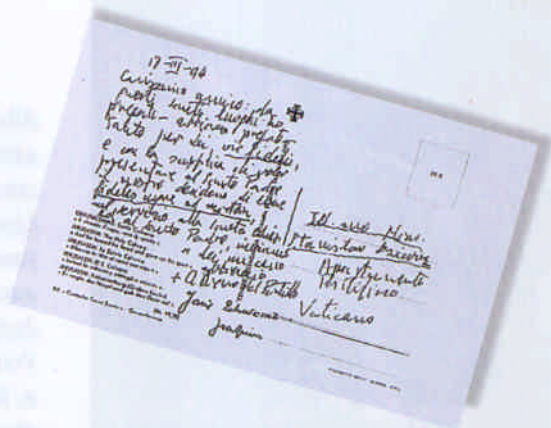
Amb els ulls posats en Crist ...i a qui estava a prop

L'ambaixador d'Uruguai a Israel, Aníbal Díaz, havia posat el seu cotxe a disposició de don Álvaro. El dia 15 ens dirigírem amb aquell cotxe des de Tel Aviv a Natzaret passant pel Mont Carmel. A Haifa, una turista portoriquenya reconegué don Álvaro i li demanà que permetés al seu marit fer-li una fotografia amb ell. Don Álvaro accedí. Escenes semblants es repetirien

• **Estimadíssim amic:**

des d'aquests sants llocs he resat
—hem resat— molt per Vostè, *vir fidelis*,
i amb la súplica que vulgui presentar al
Sant Pare el nostre desig
de ser *fideles usque ad mortem*,
en servei a la Santa Església i al Sant Pare,
enviem a vostè una cordial abraçada

*Traducció del text italià d'una postal
de don Álvaro a Mons. Stanislaw Dziwisz
escrita a Terra Santa el 17-III-1994*

en els dies següents. Ja a Natzaret, a la tarda, don Álvaro celebrà la Santa Misa a la basílica de l'Anunciació. En l'homilia parlà del Misteri de l'Encarnació i també del dolor com a regal de Déu: sens dubte pensava en Aníbal, que en aquell moment patia una greu malaltia i que assistia a la Santa Misa amb la seva esposa.

El dia 16 al matí estiguérem en l'església del Primat de Pere; més tard en la muntanya de les Benaurances, on don Álvaro celebrà la Misa; després a Cafarnaüm... a la tarda férem mitja hora d'oració a la vora del mar de Tiberiades. Don Álvaro, don Javier i don Joaquín s'assegueren sobre un tronc caigut. Don Joaquín llegí alguns passatges de l'Evangeli sobre la presència de Jesucrist en aquell indret. Don Alberto Steinworth —un dels sacerdots de l'Opus Dei

que vivien a Jerusalem— i jo ens situàrem en una roca, darrere de don Álvaro. Vaig tenir la clara sensació que aquell moment era important, i procurant no distreure'ls vaig fer algunes preses de vídeo. Junt a la vorera es veia també unes religioses i, en un altre indret, un religiós. Quan ja ens n'anàvem, arribaren quatre nois joves de diferents ètnies i es posaren a resar en veu baixa. En el camí de tornada arrencàrem fulles d'algunes plantes com a record. El dia següent, 17 de març, viatjàrem de Natzaret a Jerusalem passant pel Mont Tabor, on don Álvaro celebrà la Misa. A Jerusalem, després de resar en el Sant Sepulcre i en el Calvari, don Álvaro visità els dos centres de l'Opus Dei que hi havia a la ciutat. Durant els dies següents tornà a visitar diverses vegades els dos centres, i a cada un hi celebrà un

• **Un servidor bo i fidel** En aquests dies, el record de la Terra Santa està en vosaltres unit també a la persona de Mons. Álvaro del Portillo (...). Déu li ha concedit complir un pelegrinatge als llocs on Jesús visqué la seva vida terrena. Han estat dies d'intensa oració que l'han unit estretament a Crist i l'han preparat per a la definitiva trobada amb la Santíssima Trinitat. Amb el record d'aquest "servent bo i fidel" pugui cadascun de vosaltres intensificar el seu afany al servei de l'Evangeli. *Joan Pau II als participants del Congrés UNIV, 29/03/1994, Roma*

• L'oració del Papa Joan Pau II davant les restes de don Álvaro

dia la Santa Missa: en un el 20 i en l'altre el 21. El 18 celebrà en un altar de la Basílica del Sant Sepulcre, i el 19 en la Basílica de la Nativitat, a Betlem. El dia 19, dissabte, era el meu sant, i don Álvaro em va felicitar tant bon punt em veié, en baixar per esmorzar. Aquell dia hi hagué per la tarda un trobada a l'Hotel Paradise, a Betlem, amb més de cent persones entre les quals hi havia cristians, hebreus, musulmans... Fou una reunió molt cordial: Don Álvaro respongué amb molt afecte i delicadesa a les preguntes que li feren. Insistí en la necessitat que àrabs i jueus convisquessin pacíficament. Més tard, a Jerusalem, visità el Patriarca llatí. Dos dies després acudí també a la Delegació apostòlica.

El Cenacle

El diumenge 20 vam estar al matí a Betània, i a la tarda a Ain -Karin. A les 11 del matí del 22 de març don Álvaro concelebrà en l'església del Cenacle amb don Javier, don Joaquín, don

Alberto i Father Lawrence Richardson, un altre sacerdot de l'Opus Dei que vivia a Jerusalem: era l'última Missa d'aquella peregrinació als Llocs Sants, però també —qui hauria pogut imaginar-ho!— l'última de don Álvaro en aquesta terra. L'homilia la pronuncià don Javier. Don Álvaro ens va donar la Comunió. Poques hores després érem ja a l'avió de tornada a Roma. Durant el vol vaig enfocar amb la càmera de vídeo don Álvaro i el vaig començar a filmar. Don Álvaro mirava somrient a l'objectiu i, en cert moment, va fer un gest afectuós de salutació —o de comiat— amb la mà. Cap a les vuit del vespre, el més jove de la tripulació ens oferí alguna cosa per beure. Don Álvaro i don Javier es van interessar per la seva família, pel seu treball, per les seves aficions...i els explicaren alguns aspectes de l'esperit de l'Obra. A l'aeroport de Ciampino algunes famílies esperaven amb rams de flors. Don Álvaro estigué molt atent amb tots.

Durant la nit

Me'n vaig anar a dormir poc després d'arribar a casa, i cap a les tres de la matinada em va trucar don Javier: don Álvaro no es trobava bé. Quan vaig arribar a l'habitació, don Álvaro presentava dificultat per respirar. De seguida va perdre la consciència. Li vaig aplicar oxigen. Tenia el pols apenes perceptible. Al tractament farmacològic seguiren maniobres de reanimació cardiopulmonar, sense resposta. Vaig haver de dir a don Javier que don Álvaro es moria. Don Javier li va donar diverses vegades l'absolució i li administrà la unció dels malalts. Cap a les 4 de la matinada, i davant la pregunta de don Javier sobre si don Álvaro havia mort no vaig tenir més remei que respondre afirmativament. Vaig donar un petó al rostre amable i sense vida de don Álvaro, amb la seguretat que des del cel em somreia. ▲

Per a més informació sobre D. Álvaro:

www.opusdei.org

Dr. José María Araquistain

RÀCIES OBTINGUDES PER INTERCESSIÓ DE DON ÁLVARO

He pregat a don Álvaro

Ens trobàvem en un camp de treball en el llac de Kossou. Era diumenge i havíem decidit anar en un mini-bus a banyar-nos al llac. En total érem uns quinze, la meitat participants. Després de mitja hora vaig sortir de l'aigua i em vaig adonar que havia perdut les claus del cotxe. Eren les cinc de la tarda, l'allotjament era lluny, i per tenir còpia de la clau calia anar fins a Abidjan, a més de 250 quilòmetres. Buscàrem en l'aigua durant 45 minuts i no trobàrem res. Llavors vaig demanar ajuda a D. Álvaro, i tot i que no m'agrada "molestar-lo" per coses materials, la situació començava a fer-se insuportable. Em vaig llançar i li vaig dir, després de resar l'oració per a la devoció privada: Treu-me d'aquest destret! Dos o tres

minuts després, Yannich el més petit de l'expedició, després de capbussar-se en l'aigua sortí amb les claus a la mà i un somriure en la boca dient: "Ho has demanat a D. Álvaro".

Ajanon, Abidjan (Costa de Marfil)

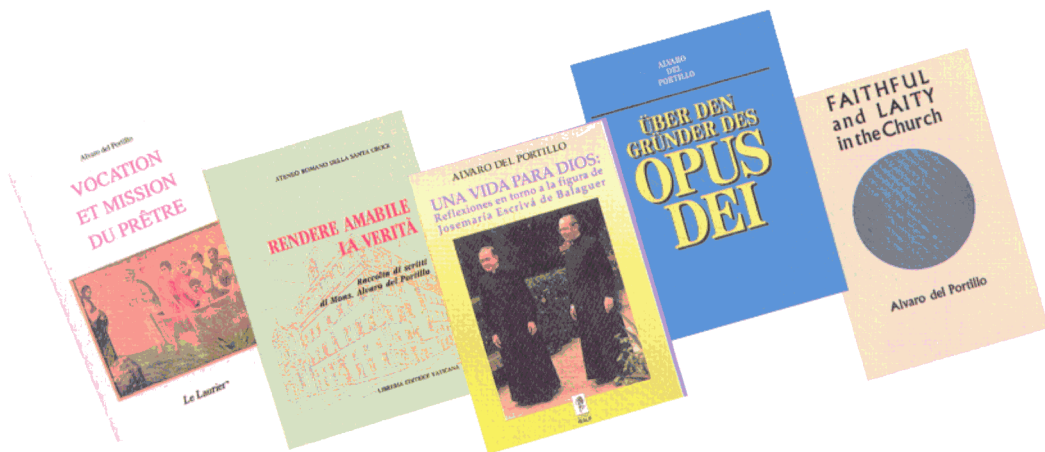
Per poder pagar els terminis ...i molt més

La família M. de Catània ha aconseguit mantenir fins al final de la carrera tres fills a la Universitat de Roma. Per a la seva precària economia resultava una empresa gairebé impossible, però ho han encomanat al patrocini de don Álvaro resant l'oració de l'estampa, i cada dia que es presentaven dificultats, amb l'ajuda del cel, s'han pogut superar de manera que s'ha pagat tot en els terminis previstos. La gràcia que jo, la mare, havia demanat era precisament l'ajuda per fer front a tots els pagaments. La nostra família ha rebut molts altres favors per intercessió de don Álvaro, com la unió i la concòrdia entre tots nosaltres, sis persones sempre en lluita amb milers de temptacions. Per tot això sempre dono gràcies el Bon Déu que ens ha donat tal intercessor.

P.M, San Giovanni La Punta (Itàlia)

D'Okinawa a Nagasaki i tornada

Sóc d'origen japonès i des de sempre desitjava anar al Japó. Per una circumstància inesperada em van donar una bossa d'estudis per un any en un lloc on no hi havia cap centre de l'Obra. Durant la meva estada a Okinawa,

VOCATION ET MISSION DU PRÊTRE

Escrits sobre el sacerdoti d'Álvaro del Portillo Editorial *Le Laurier*

RENDERE AMABILE LA VERITÀ

Ateneo Romano della Santa Croce Libreria editrice vaticana

UNA VIDA PARA DIOS

d'Álvaro del Portillo Editorial *Rialp*

ÜBER DEN GRÜNDER DES OPUS DEI

Entrevista sobre el Fundador de l'Opus Dei d'Álvaro del Portillo *Adamas Verlag*

FAITHFUL AND LAITY IN THE CHURCH

Fidels i laics en l'Església d'Álvaro del Portillo *Ecclesia Press*

anava cada quinze dies a Nagasaki per rebre els mitjans de formació; l'únic mitjà de transport era l'avió, cosa que em suposava grans sacrificis per obtenir els diners necessaris. En els pitjors moments, quan havia de viatjar i no tenia els diners suficients per al bitllet, recorria a Mons. Álvaro del Portillo (...). Em dirigia amb insistència a ell i efectivament arribava qualsevol parent amb els diners o un document bancari al meu nom.

M.K.I, Kyoto (Japó)

El Treball

Posseint dos títols, un d'Economista i un altre de Llicenciada en Administració, no aconseguia treball tot i haver demanat feina, lliurat el curriculum i assistit a entrevistes a diverses empreses. Li vaig explicar la meva situació a

una tieta meva. Ella em va donar estampes de D. Álvaro del Portillo, i em digué: reparteix-les i resa-li amb fe.

Ho vaig fer així i quina no va ser la meva sorpresa quan immediatament em va sonar el telèfon i era una amiga per dir-me que un amic, que jo no coneixia, necessitava amb urgència un administrador de suma confiança. Ens vam posar en contacte, vaig tenir una entrevista, i la setmana següent ja treballava. En aquest moment estic super contenta en la meva feina i realment vull donar constància del favor rebut. A qui puc li explico la meva història, continuo resant l'estampa, i dono moltíssimes gràcies a Déu per haver-me atorgat aquest favor tan desitjat per mi: poder treballar honradament.

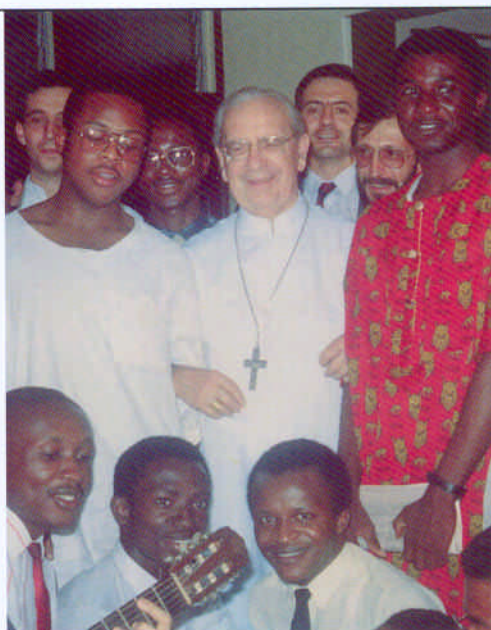
L.G.P, Maracaibo (Veneçuela)

iniciatives

Sota l'impuls de don Álvaro del Portillo, s'han promogut en tot el món un gran nombre d'iniciatives educatives i de promoció humana i cristiana.

Aquestes labors junt amb la finalitat social procuren apropar les ànimes a Déu a través de l'esperit de l'Opus Dei.

En la foto, amb un grup de fills seus a Ugwuoma Study Centre, centre universitari a Enugu (Nigèria), durant un viatge de catequesi a l'Àfrica el 1989.

Tres anys de migranyes

Al novembre de 1998 vaig començar a tenir atacs de migranya, una cosa que mai no havia patit. El primer any solien ser unes quatre o cinc vegades al mes. Després empitjorà i augmentà a unes deu vegades per mes.

Em declararen incapaç i em donaren de baixa per a una part del meu treball.

Al setembre de 2001 els dolors començaren a ser fins i tot més freqüents; durant el novembre tenia cada dos dies migranya i es començaren els tràmits per declarar-me totalment incapaç per treballar. Entretant, des d'aquell mes ja no treballava.

D'acord amb el metge de l'empresa em van dir que deixés de treballar perquè fins i tot les dues hores que hi dedicava em suposaven un gran esforç. Cada vegada que sofria un atac de migranya prenia un medicament que m'a-

lleugeria el dolor però que em feia sentir-me malament.

Sense saber ja què fer, vaig començar al novembre una novena a Déu, amb l'estampa de don Álvaro. Durant les dues primeres setmanes no vaig obtenir la meua guarició, però sí la "curació espiritual" de dues amigues, una cosa que em consolava i em donava forces.

Al dia següent d'acabar la tercera novena, el 12 de novembre, Nostra Senyora de Guadalupe, fou l'últim atac de dia. Agraïxo aquesta curació miraculosa i sobtada després de tres anys, a la intercessió de don Álvaro. Ara que no tinc migranya la meua vida torna a ser com abans: un altra vegada puc treballar, viatjar, llegir, escoltar música, etc.

M.S, Utrecht (Holanda)

ORACIÓ

*Déu Pare misericordiós,
que concedíreu al vostre servent Álvaro, Bisbe,
la gràcia de ser un Pastor exemplar en el servei
a l'Església i fill i successor fidelíssim
de sant Josepmaria, Fundador de l'Opus Dei:
feu que jo sàpiga també respondre
amb fidelitat a les exigències de la vocació cristiana,
convertint tots els moments i les circumstàncies
de la meua vida en ocasió d'estimar-vos,
i de servir el Regne de Jesucrist;
digneu-vos glorificar el vostre servent Álvaro
i concediu-me per la seva intercessió
el favor que us demano...
(demani's). Amén.*

Parenostre, Avemaria i Glòria.

De conformitat amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que no s'intenta prevenir el judici de l'Autoritat eclesialística i que la present pregària no té cap finalitat de culte públic.

Aquest Full informatiu es distribueix gratuïtament. Qui desitgi ajudar, amb les seves almoines, a les despeses d'edició d'aquesta publicació, pot enviar els donatius a: **Prelatura del Opus Dei, Oficina para las Causas de los santos**, per gir postal o per transferència bancària c/c. número 0182-4017-57-18820005 del BBVA, Agencia Urbana del carrer Diego de León, 16, 28006 Madrid.

Imprimatur:
Mons. Xavier Echevarria,
Prelat de l'Opus Dei

Idea gràfica: MCM S.r.l. - Firenze
Maquetació: Gessica Cambi
Dip. Leg.: B. 6.592-1988
Imprimeix: Litoplex Indústria Gràfica sa